

Het eindsignaal is gefloten: mijn studie als een voetbalmatch

In deze EK-tijden moet het kunnen: Younes Amiri vergelijkt zijn studie met een voetbalwedstrijd: 'Soms werd ik getackeld, maar ik speelde de wedstrijd uit. Nu kan ik het veld als winnaar verlaten.'

De weg naar het HIG

Zoals elke ploeg in een toernooi, moest ook ik een lange weg afleggen. En die was niet zonder moeilijkheden en hindernissen. In het ASO kreeg ik herexamens. Een *gele kaart*, laat ons zeggen. Zoals vele jongeren zag ik dit niet als een waarschuwing. Vele van mijn vrienden waren nog steeds werkloos, ondanks hun inspanningen in het secundair. Ik deed de herexamens dus niet mee en werd daardoor geheroriënteerd naar het TSO.

Na de middelbare school maakte ik de stap naar het hoger onderwijs. Ik koos voor de studierichting maatschappelijk werk. Maar op dat moment was de motivatie er niet. Daarnaast verlangde ik ernaar om te gaan werken: het idee om op het einde van de maand een loon gestort te krijgen sprak me wel aan. Ik moest prioriteiten stellen en stopte met studeren. Ik vond een eerste job waarin ik machines moest testen in een fabriek. Maar ik voelde me hiervoor niet klaar. Ik zocht ander werk en ik kon aan de slag als bediende bij de Vlaamse Gemeenschap. Nadien ben ik als leerlingenbegeleider gaan werken in het deeltijds onderwijs. Ik merkte dat ik een theoretische basis miste. Ik werkte daarna voor het schoolopbouwwerk bij vzw Prisma en momenteel ben ik teamlid bij het Steunpunt Tewerkstelling. Hier begeleid ik cursisten die een opleiding lassen en elektriciteit volgen.

De match: mijn studie aan het HIG

De nood aan een ruimer denk- en handelingskader leidde me naar het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen. Ik miste niet alleen een diploma, ik miste ook de kennis van enkele paradigma's die me in mijn werk met gezinnen en leerlingen konden ondersteunen. De keuze voor een opleiding gezinswetenschappen liet ook de combinatie toe met werk en gezinsleven. Dit was een opleiding die op maat gemaakt leek voor mij. Een opleiding sociale agogiek of pedagogie was te duur en praktisch gezien onmogelijk.

Mijn droom is om een carrière uit te bouwen. Daarvoor heb ik een gepast diploma nodig, want ervaring alleen zette me niet voldoende op weg. Ik droom van een job die ik lang kan doen en die ik met plezier kan uitoefenen. Het bachelordiploma gezinswetenschappen helpt me daarbij verder. Ik haalde immers een grote rijkdom uit deze opleiding die ik kan toepassen in het werkveld. Ik kan nu de praktijk koppelen aan de theorieën uit de sociale wetenschappen.

Hindernissen

Ik had het tijdens de opleiding vaak moeilijk om de studies met werk te combineren. Vooral examens en deadlines voor papers halen waren moordend. Studeren en werken, ik vind het best zwaar. Er bleef niet veel vrije tijd over. Een wedstrijd voetbal op zaterdag is voor mij dan ook een vorm van ontspanning die ik echt nodig heb. Maar zoals in een match moest ik op het HIG het volledige spel spelen, en dat deed ik ook. Ik wilde me absoluut de theoretische kaders eigen maken en droomde van een carrièresprong. Daarnaast had ik een groot aantal *supporters* die me steunden.

Evaluatie van de opleiding en de vakken

De vakken waar ik naar mijn gevoel meest aan gehad heb waren pedagogie, psychologie en communicatietechnieken. De papers rond projectwerking vond ik ook verrijkend. Daarnaast wil ik de opleiding in zijn geheel roemen. De contacten die ik met de docenten, professoren en de directrice had, werkten voor mij zeer motiverend en leverden fijne momenten op. Ik denk dat vele academische instellingen hieruit lessen kunnen trekken.

Er waren weinig vakken die ik niet interessant vond. Wel waren er vakken (economie en onderwijskwesties) waarvan ik kan zeggen dat ik er niet zoveel uit geleerd heb omdat ik al basiskennis had.

Zelfevaluatie

Als ik nu op mijn eigen afgelegde weg terugkijk, dan kan ik een kleine analyse maken. Bij een volgende *wedstrijd* moet ik me meer en sneller voorbereiden. Naar de examens toe zou ik mijn tijd

anders proberen indelen en vroeger beginnen studeren. Ik zou vooral onthouden dat het belangrijk is om door te gaan.

Coaching

Nu ik zelf deze ervaringen heb opgedaan, kan ik, zoals velen langs de *zijlijn* een aantal tips geven aan aspirant-studenten. Ik zou hen willen meegeven dat ze moeten doorbijten en de *wedstrijd* uitspelen. Daarna zullen ze merken welke mooie vruchten ze kunnen plukken. Ik zou hen ook vertellen dat ze zeker op tijd moeten beginnen met het samenvatten en structureren van hun cursussen zodat ze meer tijd overhouden om te studeren.

Ten slotte zou ik de beleidsmakers willen aanraden om onderwijsinstellingen te blijven steunen en vooral blijvend te investeren in relaties tussen onderwijzend personeel en studenten.

Younes Amiri, afgestudeerd in juni 2008